

เทศน์อบรมพระสงฆ์และฆราวาสวัดป่าโนนนิเวศน์

ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อปลายวันที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

มีธรรมในหัวใจเต็มที่แล้วสวยงาม

วัดป่าโนนนิเวศน์นี้แต่ก่อนเป็นป่าจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา เป็นดงเลยแถวนั้น ไม่มีใครกล้าเข้าไปเขากลัวผี ทางเข้าไปในวัดป่าโนนนิเวศน์นี้เป็นป่าช้า แถวนั้นมีแต่ป่าช้า ทั้งนั้นแหละ เข้าไปก็ลึกลับกว่าจะถึงวัด วัดก็เป็นวัดป่าจริง ๆ จึงเรียกว่าวัดป่าโนนนิเวศน์ สมัยเก่าที่เริ่มสร้าง เรายังเป็นเด็กนะที่สร้างวัดโนนนิเวศน์ ดูว่าท่านอาจารย์พรหมมีมาเป็นเจ้าอาวาสที่นั่น ต่อจากนั้นมาก็ขยาย สุดท้ายวัดกับบ้านก็เลยเป็นอันเดียวกันเลย เตี่ยวันนี้ มันต่างกัน เพราะคนมากขึ้นทุกวัน ๆ คิดดูอย่างวัดป่าบ้านตาดห่างจากนี้ไปถึง บ้านตั้ง ๒ กิโลเมตร ไปถึงโรงเรียน ๒ กิโลเมตร เวลานั้นมันก็ลูกกลมเข้ามา ๆ มาถึงนี้แล้ว ได้เพียงกิโลเดียว จะถึงวัดนี้ประมาณกิโลหนึ่งเท่านั้น

แต่กิโลหนึ่งก็ยังเรียกว่าวัดป่า คือวัดป่านับแต่ ๑ กิโลเมตรขึ้นไปเรียกวัดป่า ลดจาก นั้นลงมาไม่เรียกว่าวัดป่า ตามหลักธรรมวินัย นี้ก็ลูกกลมเข้ามาถึงนั้นละ มันไม่มีที่ลูกกลม มันหมด มันก็มาแค่นั้นละ ถ้ามีป่ามีดงมาอีกมันจะมาอีกนะ ที่นี้มันหมดแล้วที่จะ ลูกกลมเข้ามา บ้านจริง ๆ อยู่แค่นั้นละ ที่ลูกกลมออกมาเหล่านั้นแต่ก่อนเป็นดงนะนั้น ดงออกมา สุดนั้นดงทั้งนั้น

มาวันนี้มีธุระอะไรบ้างละ พูดให้ฟังเสียงดัง ๆ สบายดีหรือ ว่าจั้น มาตรฐานมาบำเพ็ญกุศลธรรมดา หรือมีธุระอะไรบ้างว่ามาซีให้รู้เรื่องราว (มาถวายทอง ถวาย ปัจจัย และขอฟังเทศน์) วัดโนนนิเวศน์ไม่มีพระเทศน์หรือ มีแต่พระกินข้าวต้มขนม เท่านั้นหรือ ถึงได้มาฟังไกลนัก นี่เขาอัดเทปแล้วนะข้างบน สอง ออกวิฑูด้วย

การเทศน์สอนโลกนี้เรียกว่าเราเทศน์มากที่สุดแหละ ในประเทศไทยเรารู้สึกว่า จะพูดได้เต็มปากว่ามีองค์เดียวในที่เทศน์ทั่วประเทศไทย มีหน้าซำยังทั่วโลกอีกแล้วเวลานี้ ออกทางอินเตอร์เน็ตทั่วโลกทุกวัน ๆ ที่ออกหน้าออกตาจริง ๆ ก็ตอนมาช่วยชาติบ้านเมือง ปี ๒๕๔๑ นั้นแหละเรื่อยมา จนถึงปีนี้เทศน์ไม่หยุดไม่หย่อน ตอนเทศน์ช่วยชาตินี้ไปหมดเลยประเทศไทยไปหมด เทศน์ไม่หยุดไม่ถอย จากนั้นมาก็เทศน์มาเรื่อย ๆ อย่างนี้เทศน์เรื่อย

ก่อนจะไปไหนมาไหนตอนเช้าพอฉันเสร็จแล้วก็พูดธรรมะ พูดแล้วก็ออกทางนี้ๆ ออกทุกวันๆ ถ้าไปกรุงเทพฯก็มีสองครั้ง ตอนฉันเสร็จแล้วครั้งหนึ่ง ฉันเสร็จแล้วก็พูดสะปะสะปะไปอย่างนั้นแหละ ตอนค่ำเข้ามาที่ชิมามีดแปดทิศแปดด้าน อันนี้ตั้งใจเทศน์จริงๆ จึงเรียกว่าวันหนึ่งสองกัณฑ์ อย่างน้อยที่กรุงเทพฯวันหนึ่งสองกัณฑ์ ถ้าเราไปกรุงเทพฯตอนเช้า-ตอนค่ำ และนอกจากนั้นมีงานต่างๆ ไปเทศน์อีก อันนี้ไม่มีประมาณ

พระเราสวยงามอยู่ที่ศีล สมาธิ ปัญญา ขึ้นถึงวิมุตติหลุดพ้น วิมุตติญาณทัสสนะ เรียกว่าศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ นี่คือสมบัติของเรา สมบัติเหล่านั้นเป็นสมบัติของโลก อย่าไปยุ่งไปกวนไปแย่งเขา เหล่านั้นเป็นสมบัติของโลก ส่วนธรรมเป็นสมบัติของเรา ศีลธรรมเป็นสมบัติของพระ ให้ตั้งใจปฏิบัติ ไม่มีอะไรที่จะมีคุณค่ายิ่งกว่าศีลกว่าธรรมระดับใจนะ นั้นระดับภายนอก ศีลธรรมระดับใจสวยงาม ชุ่มเย็น ผู้มีศีลมีธรรมไปที่ไหนชุ่มเย็น เงินเป็นล้านๆ ตั้งหน้าเป็นเศรษฐีมาอดธรรม อดไม่ได้ ธรรมเหนือกว่าตลอด ชุ่มเย็นไปหมด นี่ละธรรมเย็นอย่างนี้นะ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้

สิ่งที่เลิศเลอที่อยู่ในโลกนี้คือธรรม ธรรมนี้เลิศเลอก็เลิศเลอตามธรรมชาติของธรรม ผู้ที่จะยืนยันรับรองธรรมว่าเลิศเลอจริงก็คือผู้ปฏิบัติจิต เฉพาะอย่างยิ่งจิตตภาวนา ให้ธรรมได้เข้าสัมผัสใจ ความสงบร่มเย็นจะเกิดขึ้นจากการภาวนา ความสงบร่มเย็นของใจนี้จะมีฤทธิ์มีอำนาจมาก ชุ่มเย็นทั้งวัน สมบัติเงินทองข้าวของทั่วแผ่นดินไม่มีอะไรเด่นยิ่งกว่าความสงบ ความเย็นใจ ความสว่างไสวของใจ จำเอานะ ท่านจึงเรียกว่าสมบัติล้ำค่าคือธรรมสมบัติ ถ้าลงมืออยู่ในหัวใจใดแล้วหัวใจนั้นจะเป็นหัวใจที่สว่างงามตลอด ทุกข์จนชั้นแค้นตามโลกเขาสมมุตินิยมกันอันนั้นเป็นเรื่องของโลก ส่วนจิตใจชุ่มเย็นไปด้วยอรรถด้วยธรรมอยู่ภายในใจ

นี่ละขอให้พากันสนใจปฏิบัติธรรม เฉพาะอย่างยิ่งพระเราบวชเข้ามาพระพุทธรเจ้าทรงสอนทันทีเลยว่า รุกขมูลเสนาสน์ นิสฺสหาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชิวํ อสุสาโท กรณียํ บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ่งลมฟาง อันเป็นสถานที่สงบบงเบียบ สะดวกแก่การบำเพ็ญสมณธรรม ปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ ขอให้เธอทั้งหลายจงอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นี่พระได้รับทุกองค์ องค์ไหนบวชมาถ้าไม่ใช่พระปลอมแล้วต้องได้รับพระโอวาทข้อนี้ทุกองค์ เรียกว่าอนุศาสน์ นิสฺสยสึ อกรณียกิจสึ

นิสสัยสี่อันนี้ละ บิณฑบาตเป็นวัตร บิณฑบาตตามหมู่บ้านเขาด้วยลำปลีแข้งของตน แล้วเอามาขบฉันพอยังอืดภาพให้เป็นไป เพื่อบำเพ็ญสมณธรรมให้สว่างขึ้นภายในใจ จากนั้นก็ผ้าบังสุกุล เขามาทอดผ้าบังสุกุลไว้ปราศจากเจ้าของ เขาทิ้งไว้เป็นของหมดราคาแล้วหนึ่ง เขามาทอดบังสุกุลให้หนึ่ง ให้นำมาใช้เย็บปะติดปะต่อกัน ใช้ไป จากนั้นก็พวกหยูกพวกยาก็ไม่ได้มีอะไรแต่ก่อน ท่านบอกว่าฉันขาดองด้วยน้ำมูตรเน่าเนาะ ไม่ได้จามพิกวังใส่หม้อ ๆ อย่างทุกวันนี้ละ ไม่ได้มองดูธรรมในใจจึงไม่สนใจช่วยตัวเอง ให้แต่คนอื่นช่วยก็ผิดพลาดเรื่อยไป

สมบัติของพระคือศีล ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้ดี ศีลเป็นสิ่งที่ทำจิตใจให้สดชื่น อบอุ่นภายในจิตใจ เราจะเห็นได้ชัดเจนก็คือเวลาเราไปอยู่ในป่าในเขา พวกที่ไม่อยู่ในป่าไม่ทราบ ป่าแต่ก่อนป่าข้าง ป่าเสือ ป่าเนื้อร้ายต่าง ๆ เต็มไปหมด ไม่ได้เป็นป่าอยู่เฉย ๆ อย่างทุกวันนี้ละ สัตว์เหล่านี้หมดแล้วทุกวันนี้ เสือได้ยืนแต่ชื่อ แต่ก่อนเป็นป่าเป็นเสือจริง ๆ ให้ไปอยู่ในที่เช่นนั้นบำเพ็ญ ที่นี้ไปอยู่ในที่กลัว ๆ อย่างนั้นจิตจะประหวัดกับศีลกับธรรมตัวเอง จะไม่ออกนอก ฟังศีลฟังธรรมตัวเอง เอา ตายก็ตายเถิด ตายนี้ไปสวรรค์เลย เพราะเครื่องอบอุ่นคือศีลอยู่ในใจ ตายแล้วไปเลย

เวลาไปอยู่ในป่าเช่นนั้น ศีลธรรมจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากกับจิตใจของผู้ฝากเป็นฝากตายกับธรรมแล้วสงบรมเย็น นี่เคยผ่านมาแล้ว สด ๆ ร้อน ๆ นะที่มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่ก็เป็นปลายแดนปลายเขตของกรรมฐานทั้งหลาย ที่ครูบาอาจารย์พาดำเนินมาแต่ก่อน อยู่ในป่าในเขาทั้งนั้นแหละ ในสมัยของเรานี้ก็ทัน เรียกว่าทันโดยสมบูรณ์ จนมาสร้างวัดนี้ได้ ๑๐ กว่าปีแล้ว จึงค่อยเห็นคนทยอยกันเข้าออก ๆ นี่เป็นดวงใหญ่ที่อยู่ข้างหลังนี้ เห็นทยอยกันเข้าออก ๆ

นี่ละเขาจะสร้างบ้านสร้างเรือน ป่านี้ก็เปิดออก ๆ รื้อออก ถางออกหมด สุดท้ายดวงใหญ่นี้ก็กลายเป็นอำเภอขึ้นมาแล้ว เป็นอำเภอหนองแสง แต่ก่อนเป็นดงเป็นป่าทั้งนั้น ป่าข้าง ป่าเสือ ป่าเนื้อ กระติง วัวแดง พวกกวาง พวกหมูฝูงหนึ่งเป็นร้อย ๆ เต็มอยู่ในนี้หมด แต่ก่อนเป็นอย่างนั้นในป่า ไปอยู่ที่นั่นศีลธรรมจะเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากติดกับจิตใจ จิตใจอบอุ่นตลอดเวลา ที่ยิ่งน่ากลัวเท่าไรจิตกับศีลกับธรรมไม่ห่างกันเลยนะ ติดแนบ ๆ ๆ อบอุ่น เอา ตายไปสวรรค์เลย เพราะความอบอุ่นอยู่ในใจของเราแล้วที่มีศีลมีธรรมเต็มหัวใจ ท่านไปอยู่อย่างนั้นนะภาวนา

ที่นี้เวลาไปอยู่สถานที่น่ากลัวเท่าไร จิตใจยิ่งประหวัด ๆ ติดแนบกับธรรม ใจก็สงบแน่วลงได้เลย ไม่ได้ไปคิดถึงเรื่องนั้นน่ากลัวนี้น่ากลัว ให้จิตหมუნเข้ามาสู่ธรรม ก็

เกิดความสงบเย็นใจเรื่อยมา ๆ อย่างนั้นแต่ก่อน พุทธกาลท่านก็เอานั่นละมาสอนเรา จนกระทั่งทุกวันนี้ รุกขมูรณ์มไม้มันจะไม่มีแล้วละ เตียนนี้ไม่มีแล้ว พระบวชมาแล้วหา หอบปราสาทราชมณเฑียรประชาชนสู้ไม่ได้ไปแล้วละ บวชมาแล้วให้เข้าไปอยู่รุกรวม ร่มไม้ในป่าในเขาตามถ้ำเงื่อมผา ที่พระพุทธเจ้าประทานพระโอวาทให้ทุกองค์ อุบัติมาอยู่ ทุกวันนี้ก็ต้องสอนทุกองค์ ไม่สอนไม่ได้ โอวาทข้อนี้ต้องสอน เป็นโอวาทที่จำเป็นมากที่สุดทีเดียว มาจากพระพุทธเจ้า

เวลาสอนไปแล้วมันไม่สนใจ รุกขมูรณ์มไม้มันไม่สนใจ บวชมาเพื่อเสาะแสวงหาอรรถธรรมมันก็ไม่สนใจ หาแต่เรื่องแบบโลกแบบสงสารเขา เลยเป็นบ้ายิ่งกว่าประชาชนเขาไปอีกคือพระเราสมัยปัจจุบันนี้ เต็มบ้านเต็มเมือง กลายเป็นอลัชชีของพระไปหมด มันนำดูใหม่ เราอย่าให้มันติดเรานะเรื่องอลัชชีหาความละเอียดบอบไม่ได้นี้ อย่าให้มี ต้องเป็นคนมีหิริโอตตบิยะ มีความสะดุ้งกลัวต่อบาป เสาะแสวงหาธรรมเข้าสู่ใจอยู่โดยสม่ำเสมอ ผู้นี้อยู่ที่ไหนเย็นสบายทั้งนั้น ไปที่ไหนประชาชนเขาได้พบได้เห็น กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจชุ่มเย็นทั้งวัน พระประเภทนี้นะ พระประเภทผู้มีศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาวิมุตติสมบัติเรื่อย ผู้นี้เป็นผู้ทรงคุณค้ำมหาศาล ไปที่ไหนเย็นไปหมดนั่นแหละพระ

นี่ละสมบัติของพระที่กล่าวเหล่านี้ คือธรรมสมบัติ ไม่ได้ถือเอาวัตถุสิ่งของ ดิกรามบ้านช่อง ถนนหนทาง สมบัติเงินทอง ไร้อหลังลาย ๆ นั่นเห็นไหมหลังลาย ๆ นั่นเป็นสมบัติของพระนะ นั่นสำหรับสมบัติของโลกเขาใช้กัน สมบัติของพระก็ตั้งที่ว่านี่ละ ธรรมสมบัติ รวมแล้วเรียกรวมสมบัติ ให้มีนี่ในใจเถอะเราจะเย็นไปหมดนั่นละ อยู่ที่ไหนไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย ขอให้มึธรรมในใจเถอะพระเรานะ เย็นสบาย นี่ละเป็นสิ่งที่โลกเขากราบไหว้บูชาอยู่ทุกวัน ๆ นี่คือพระท่านผู้ทรงศีลทรงธรรมประเภทนี้แล

ไอ้พระโกโรโกโสหาปล้นบ้านปล้นเรือน สุดท้ายกลายเป็นพระออกข้าศึก นั้นไปดูเอาที่หน้าศาลา พระออกข้าศึกเคยเห็นไหม นี่ก็เห็นแล้ว พระอลัชชีหาความละเอียดบอบไม่ได้ เป็นเปรตเป็นผีทั้ง ๆ ที่เพศของพระหัวโล้น ๆ ไปดูเอาหน้าศาลานั้น ถ้าว่าเป็นเรื่องโกหก ไปดูเอาซิ เลวหรือไม่เลวไปดูเอา นั้น มีหรือในประเทศไทยเรา ก็ได้มาเห็นแล้ว เพราะความเลวร้าย มันหน้าด้านเกินไป มันลืมนำอายเสียหมด มีแต่จะตีจะเด่น ก็คือความชั่วนะมันเด่น เลอะเทอะไปหมดเวลานี้

นี่ละถ้าลงกิเลสได้เข้าไปเหยียบย่ำที่ไรพระไม่เป็นพระ เป็นเปรตเป็นผีเป็นยักษ์ เป็นมารของชาวบ้านชาวเมือง ของพวกเดียวกันไปหมด พวกเดียวกันคือท่านผู้ปฏิบัติดี

ปฏิบัติชอบด้วยศีลด้วยธรรม ท่านรังเกียจ พวกเลวร้ายพวกสกปรกเป็นเหมือนหมาขี้เรื้อน ไปที่ไหน ๆ กวนที่เดียวกวนบ้านกวนเมือง เพื่อยศเพื่อลาภ เพื่อคำสรรเสริญเยินยอ เพื่อโอ้อวดหลังลาย เข้าใจไหม เหล่านี้ไม่ใช่ธรรม แล้วพวกนี้เสาะแสวงหาเป็นที่หนึ่ง ประชาชนญาติโยมสู้ไม่ได้ละ นี่มันกลับกลายเป็นอย่างนี้

ผู้บวชตามทางของพระพุทธเจ้าจริง ๆ แล้วจะไม่เสาะในสิ่งเหล่านี้เลย นอกจากระมัดระวังศีลธรรมของตน ศีลระวังไม่ให้ต่างพร้อยทะลุขาดไปเลย ศีลจะสมบูรณ์ ถ้าขาดต่างพร้อยไปแล้ว ยกข้อเปรียบเทียบให้ฟังนะ ศีลขาด ขาดมากขาดน้อย เหมือนผ้าขาด เรานุ่งผ้ามานี้ผ้าขาดเสื่อขาด ขาดมากขาดน้อยนุ่งมา ๆ เป็นยังงี้คนนี้ก็เสื่อขาด ๆ เสื่อขาดหมด เครื่องนุ่งเครื่องห่ม ชีนก็ขาด กางเกงก็ขาด กางเกงขาดมองเห็นห้ามองเห็นโค้ย แล้วชีนขาดมองเห็นที่เห็นกันไปหมด มีแต่พวกเสื่อขาดกางเกงขาดมานี้ดูกัน ได้ไหม

นี่ละพระที่มีศีลขาดก็เป็นอย่างนี้ ไปที่ไหนกะรุ่งกะริ่ง ศีลไม่มี ไม่ทราบว่ามีศีลกี่ข้อ มีแต่ผ้าเหลืองห่อเฉย ๆ ก็เป็นผู้มีศีลขาดกะรุ่งกะริ่ง อย่างที่คนเขาผ้าขาด เสื่อขาด กางเกงขาด ชีนขาด นุ่งมากะรุ่งกะริ่ง นี่เป็นยังงี้ เอาเทียบยกภาพพจน์ขึ้นให้เห็นซิ นั่นละพระที่มีศีลขาดก็เป็นแบบนั้นเหมือนกัน ถ้าเป็นผู้มีธรรมในหัวใจเต็มที่แล้วนี้สวยงามนะพระไปที่ไหน ไม่มีกิริยาใดจะสวยงามยิ่งกว่ากิริยาของพระ พระนี้สวยงามด้วยศีลด้วยธรรมเป็นเครื่องปกครอง สวยงามไปหมด

ถ้าให้กิเลสปกครองนั่นไปดูเอาหน้าศาลานั้น เป็นเปรตเป็นผี เป็นยักษ์เป็นมาร มาอวดชั่ว อวดความเลวทราม ให้โลกผู้ดีเขาได้เห็น ได้อดทนระอาใจอยู่เวลานี้ ไปดูเอา ตัวอย่างมันมีอยู่อย่างนี้ละ ไปดูซิเห็นไหม นี่ละพระที่เลวทรามเป็นอย่างนี้แหละ พระที่ดีอดทนระอาใจ แล้วไปที่ไหนเขาก็จะเหมาว่าเป็นพระประเภทนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่เป็นพระดี เขาเลยพลอยได้บาปได้กรรมไปด้วย พระผู้ดีท่านดีจริง ๆ ท่านรักษาศีลธรรม ท่านอย่างละเอียดลออ ไม่ยอมให้ศีลขาด เหมือนเราไม่ยอมให้ผ้าขาด ขาดตรงไหนปะ ชุนทันที ๆ ต้องเป็นอย่างนั้น

อันนี้ศีลตรงไหนที่ขาดรีบแสดงอาบัติ ยอมรับโทษของตนว่าได้ผิดพลาดไปด้วยความประมาท แต่ไม่ใช่ความจงใจ เป็นความผิดพลาด ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์มีเป็นอาบัติได้เป็นโทษได้ รีบแสดงอาบัติ เรียกว่ารีบปะรีบชุนผ้าของตนศีลของตนให้สวยงามขึ้นไป นี่ละศีล เมื่อมีศีลแล้วธรรม เอา เจริญภาวนาซิ ท่านสอนมาให้เจริญภาวนา เข้าไปอยู่รูกขมุขมูรรมไม้ ให้ไปภาวนานะนั่น ไม่ใช่ไปนอนปล่อยทำอยู่นะพระเรา ให้ไปอยู่

ในป่าให้ไปบำเพ็ญภาวนา เราจะภาวนาบทใด ๆ พิจารณาเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ
นี่คืองานของพระ พระพุทธเจ้าสอนแล้ว

เกสาคืออะไร คือผม ขน เล็บ ฟัน หนัง พอเข้าไปถึงหนัง หนังหุ้มกระดูกห่อ
กระดูก พอเลิกหนังออกมาแล้วดูได้ที่ไหนคนเรา ไม่มีหญิงมีชาย ดูกันไม่ได้เลย พอไป
ถึงนั้นท่านก็หยุด เราจะพิจารณาทะลุเข้าไปถึงภายในดับไตไส้พุง อาหารเก่าอาหารใหม่
อะไรเต็มอยู่ในนั้นหมด ให้พิจารณาอย่างนั้น นี่เรียกว่างานของพระ เกสา โลมา นขา
ทันตา ตโจ ถ้าควรจะมีกรรมให้เป็นความสงบแก่ใจก็เอา ถ้ามันเป็นวิปัสสนาคือสติ
ปัญญาเฉลี่ยฉลาดขึ้นไปแล้ว แยกอันนี้ออกเป็นอารมณ์ของวิปัสสนาก็ได้ ทะลุเลย

นี่ละงานของพระ ให้เดินจงกรม ให้นั่งสมาธิ ให้ภาวนา ไม่ได้เพ่นพ่าน ๆ กวน
บ้านกวนเมือง กวนนั้นกวนนี้ เกี่ยวกับเรื่องการก่อการสร้างยุ่งเหยิงวุ่นวาย สร้างวัดที่
ไหนนี่ โถ หอบปราสาทราชมณเฑียร-เทวบุตรเทวดาสู้ไม่ได้นะ สร้างเอาหรุ ๆ หรา ๆ
วัตถุ มันไม่ใช่ศาสนานะนั่น ศาสนาก็ตั้งที่ว่านี้ รักษาให้ดี ศีลธรรม เดินจงกรมนั่งสมาธิ
ภาวนา ชำระจิตใจตัวยุ่งเหยิงอยู่ภายใน เราจะไปจัดไปแจ่มแต่งั้นแต่งนี้ให้สวยงาม มัน
สวยงามไม่ได้ เพราะหัวใจดวงนี้มันยุ่งเหยิงวุ่นวาย เอาความสวยงามมาจากไหน
สกปรกเต็มอยู่ในหัวใจ เมื่อเรามาชำระหัวใจด้วยจิตตภาวนา จิตใจนี้จะค่อยสงบร่มเย็น
ลงไป ๆ แล้วกระจ่างแจ่มขึ้นมา สะอาดสะอาดขึ้นมา จำไปหมด ให้พากันจำเอานะทุก
คน

มาว่าอยากฟังเทศน์ก็เทศน์ให้ฟังแล้ว เทศน์สอนพระกับโยมก็เทศน์เดียวกัน หวัง
ความสุขความเจริญ หวังบุญหวังกุศลด้วยกัน ให้นำไปปฏิบัติทุกคน จะได้เป็นสิริมงคล
แก่เรา เช่นมาวันนี้มาทำบุญให้ทาน ทำบุญให้ทานแล้วได้ยินได้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรม
นำไปเป็นข้อวัตรปฏิบัติประดับจิตใจของเราจะสง่างาม จิตใจจะสะอาดสะอาดอ่าน ไม่
พะรุงพะรัง นี่เรียกว่าจัดการชักฟอก ตกแต่งภายในให้ดี นี่ไปหาชักฟอกตกแต่งแต่ภาย
นอก ซึ่งเป็นการเพิ่มความวุ่นวายขึ้นมา จิตใจกรุงรังยิ่งกว่าเปรตในหัวใจดวงนั้น ใช่มั
ยได้ นะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz